

gemeenschapskrant van **de kam** wezembeek-oppem

AFGEFEEKANTOOR WEZEMBEEK-OPPEM

uitgekamd

jaargang 4, nr 2 • februari 2003

maandlijks (niet in juli-augustus)

10 jaar De Kam
1993-2003

Feest: 10 jaar De Kam!

De Kam bestaat 10 jaar: driewerf hoera! Op 19 februari 1993 werd cultureel centrum De Kam officieel geopend. Daar was een ware lijdensweg aan vooraf gegaan. Na 15 jaren van verbouwingen, afbraak, opbouw, administratie en organisatorische invulling, en op een moment dat niemand het nog voor mogelijk achtte, draaide de Kampoort dan eindelijk toch open voor het publiek, dat er eerst aarzelend, nadien enthousiast en in grote getale op afkwam. De opening was slechts mogelijk door de inzet en volharding van heel wat mensen (waarvoor dank), waarvan er enkele verderop in dit nummer aan het woord komen.

De oude hoeve van biersteker Jan 'De Kam' werd nieuw, cultureel leven ingeblazen. En hoe! In tien jaar tijd is De Kam uitgegroeid tot een begrip. Een gezellig centrum op maat van de plaatselijke bevolking, waar het leuk vertoeven is, als je de reacties mag geloven. Een centrum dat open staat voor de hele plaatselijke gemeenschap, in zoverre zelfs dat verschillende verenigingen pleiten voor een 'maatje groter'. Een centrum met

eigenzinnige concerten en zin voor samenwerking met anderen. Een centrum met een eigen bier, waarmee naadloos wordt aangesloten bij de traditie van de mooie en waardevolle hoeve. Een centrum met onder tusschen ook al vele, mooie herinneringen, anekdotes en straffe verhalen.

Nieuw Kambier en sensationeel programma

10 jaar De Kam móét gevierd worden. Met een nieuw Kambier, uiteraard, dat tijdens de viering gelanceerd wordt. Met een muzikaal programma dat ronduit sensationeel is. Rode draad van het feestgebeuren is **'Mensen van bij ons'**. Bijna alle artiesten die komen optreden zijn van of wonen in Wezembeek-Oppem. En het zijn niet van de minsten! Plus het programma er maar op na.

Uitgekamd Special

Deze editie van onze gemeenschapskrant Uitgekamd is volledig gewijd aan 10 jaar De Kam. Je kan de geschiedenis van het gebouw lezen. De laatste bewoners van de Kamhoeve vertellen hun 'bierverha-

len'. De eerste bazen halen herinneringen op aan de prille beginfase van De Kam. De voorzitter van het eerste uur van de programmeringscommissie overloopt een decennium activiteiten. Er wordt een eigenzinnige selectie van de hoogtepunten gemaakt. Twaalf mensen 'klaptent uit de biecht' en geven hun gedacht over De Kam. En tot slot kan je interviews lezen met drie internationaal gerenommeerde artiesten die mee komen vieren. Zoals je merkt: veel om naar uit te kijken!

4-6

8-11

12-14

16

2-3	Feestprogramma 10 jaar De Kam
4-6	Geschiedenis van De Kam
7	De eerste bazen herinneren zich De Kam nog goed
8-9	Elf jaar programmeringscommissie met Jan Walraet
9-11	10 jaar Kam in hoogtepunten
12-14	Uit de biecht geklapt. Reacties op De Kam
15	Jean-Louis Danvoy', mimespeler par excellence
16	Beverly Jo Scott, de goddelijke rebel
17	The Extraordinaires, inderdaad buitengewoon
18	Programmatie De Kam
19	Activiteitenkalender
20	Alle optredens 10 jaar De Kam in één oogopslag

Programma - 10 jaar De Kam

woensdag 19 februari

20u

Academische zitting
(uitsluitend op uitnodiging)

'10 jaar gemeenschapscentrum De Kam'

- Jan Walraet : voorzitter programmeringscommissie
- Eddy Frans : algemeen directeur vzw 'de Rand'
- Paul Van Grembergen (o.v.) : Vlaams Minister van Binnenlandse aangelegenheden, cultuur, ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.
Gevolgd door receptie en lancering blond Kambier

vrijdag 21 februari

18u30

Tentoonstelling

'Wezembeek-Oppem: van vroeger tot nu'

Een tentoonstelling over Wezembeek-Oppem waarbij door middel van foto-, dia-, video- en filmmateriaal een historisch

beeld van onze gemeente wordt geschetst.

vrijdag 21 februari - 18u30 - vernissage

zaterdag 22 februari - 10u tot 17u (14u-

17u: doorlopend film en video over W.-O.)

zondag 23 februari - 10u tot 17u (14u-

17u: doorlopend film en video over W.-O.)

Toegang: gratis

20u30

Jean-Louis Danvoy'
'To See or not to See'

Jean-Louis Danvoy', mime-speler par excellence, inwoner van Wezembeek-Oppem,

toreador van beeld en ruimte, bezielt een wereld die steeds op verrassingen uitloopt. Kostelijke personages, vreemde voorwerpen en onzichtbare rekwisieten leven in zijn arena. De mime speelt ermee en leidt de toe-

schouwers naar maffe en fantasierijke taferelen. Door lach en emotie, met als wapen een reële zin voor het visuele spel, vecht hij tegen de banaliteit en de stereotypen.

Tickets: € 8 (vvk), € 9 (kassa)

zaterdag 22 februari

20u

Beverly Jo Scott in concert

Beverly Jo Scott groeide op in Bay Minette, Alabama en woont nu in Wezembeek-

Oppem. Als zeventienjarige vluchtte ze weg uit het puriteinse zuiden van Amerika. Ze leidde een zwervend bestaan. In de jaren '80 belandde ze in België, een doos met oude sokken onder de ene, de gitaar onder de andere arm. Ze sliep op straat of in groezelige pensions. Samen met Dani Klein vormde ze de groep 'Ladies sings the Blues', won de Baccarabeker, ging op tournee met Paul Young en toert nu reeds verscheidene jaren onafgebroken rond met haar eigen rythm 'n blues band in Europe en Azië. Wezembeek-Oppem mag fier zijn op deze tot Belg genaturaliseerde rasartieste die ter ere van 10 jaar De Kam een uitzonderlijk concert zal weggeven.

Tickets: € 9 (vvk), € 11 (kassa)

zondag 23 februari

11u

Aperitiefconcert

'Het muziekorgaan van het Ukulogisch Museum'

Het muziekorgaan van het ukulogisch museum zal op zondagvoormiddag een overzicht brengen

van de melodieuze mogelijkheden en

klanken van een klein, maar fijnbesnaard instrument, de ukulele. Met de muzikanten Luc Tegenbos (een geboren en getogen Wezembekenaar), Peter Van Eyck en Jan De Smet (De Nieuwe Snaar) duiken we in het rijk geschakeerd klankarchief van het mysterieuze Patagonië. Een muzikale en humorvolle droomreis doorheen een bevreemdend landschap.

Toegang: gratis, reservering verplicht

vrijdag 28 februari

20u

Crossover

'Crossover', een rockband ontstaan in de Duitse school, bestaat uit leerkrachten en

leerlingen van deze school. Zij brengen rockmuziek uit de jaren '70, '80 en '90. Op hun repertoire staan covers van o.a. Bon Jovi, Metallica, The Markets, Guns & Roses, Deep Purple,... Nostalgie troef!

Tickets: € 4 (vvk), € 6 (kassa)

zaterdag 1 maart

20u

The Extraordinaires
'Doo-Wop muziek'

Deze redders van de Doo-Wop muziek zijn met acht, komen uit Londen en brengen live dit bijna vergeten mu-

ziekgenre op de planken. Geleid door drie vocalisten brengen zij een prachtige mix van rythm 'n blues, rock 'n roll en swing. De sound uit de jaren '50 komt opnieuw tot leven. Voeg daarbij een sterke podiumpresence met tal van acrobatische danspases en veel swing en we zitten opnieuw middenin de doo-wop.

Tickets: 9 (vvk), € 11 (kassa)

“Het was altijd een beetje de zoete inval in De Kam”

Familie De Wandeleer, laatste bewoners van hoeve De Kam doen hun relaas

Een kwarteeuw wonen ze al om de hoek in de Van Severlaan. Maar nog altijd spreken kennissen hen aan als “meneer en mevrouw De Kam”. Jan De Wandeleer en zijn echtgenote Clara Ronsmans waren de laatste bewoners van de hoeve vóór het toenmalige Ministerie van Cultuur de gebouwen in 1977 opkocht. Ook Jans zus, Gabriëlle, en zijn dochter Leen koesteren herinneringen aan De Kam, waar ze opgroeiden.

“Eerst willen we een groot misverstand ophelderen”, nemen de drie dames het woord. “De Kam was in de laatste honderd jaar geen echte brouwerij. Die was er wel in de Overloopstraat. In die tijd had je in elk dorp wel een boer met een brouwerij. De Kam fungeerde eigenlijk als een depot. Hoewel er ook bier op flessen werd getrokken en er kriebiebier werd samengesteld. Wij kochten geuze lambiek en de mensen van ‘de Beek’ hadden kriebelaars, dus dat leidde tot een goede samenwerking”, glimlachen ze. De waterbronnen onder De Kam zorgden voor een ideale temperatuur om bier te bewaren. “Hoewel, in de zomer dreigde er al eens een stop van één van de flessen te ploffen. En als de beek overstroomde, gutste het water de overwelfde kelders binnen. De hele buurt kwam toen helpen om de flessen af te wassen. Dat zou je nu niet meer meemaken. Vandaag kennen de mensen hun burendikwils niet eens.”

Boekentas naar huis brengen

Maar in De Kam stonden de poorten voortdurend open. “Het was er eigenlijk altijd een beetje de zoete inval”, herinnert Leen (50) zich, die nu lid is van de programmeringscommissie van De Kam. Zij woonde tot haar 23ste in de hoeve en bouwde nadien in de tuin van De Kam. “Bovenaan de trappen, waar nu de cafetaria huist, stond een bank.

Die zat altijd vol keuvelende mensen. Vader kocht als eerste in de buurt een televisietoestel. Ik zie nog zo voor mij hoe alle kinderen uit de omgeving, gekluisterd aan het toestel, naar nonkel Bob zaten te kijken. Mijn vrienden kwamen geregeld bier proeven. En als de leraar zei: ‘Ik zal uw boekentas wel naar huis brengen’, dan wist ik het ook wel”, lacht Leen.

Moeilijk afscheid

Als er iemand verhuisde, dan snelde vader Jan ter hulp met zijn vrachtwagen. Jan De Wandeleer (86) hield echt van De Kam. Met pensioen gaan en verhuizen, viel hem dan ook niet makkelijk. “Jan wou niet weg”, weet zijn vrouw Clara (81) nog. “Hij heeft de verhuizing bijna een jaar uitgesteld. Maar er blijven wonen was niet haalbaar. Te veel schoonmaakwerk. En bovendien drongen er zich grondige restauratiewerken op. Onhaalbaar voor een particulier. In de schuur groeide zelfs een boom die het dak heeft ingedrukt. Er was geen centrale verwarming. We verwarmden ons aan drie stoven. Ik heb er astma opgedaan. Maar toch deed het mij in het begin wel wat dat De Kam jaren stond te verkommeren vóór de werken startten om er een gemeenschapscentrum van te maken.”

En met die renovatiewerken veranderden de gebouwen vrij grondig. Alle lokalen werden

De bron van De Kam.

in een modern kledje gestopt. De woonruimte maakte plaats voor de cafetaria. En ook de zolder, die de bewoners niet gebruikte, kreeg een bestemming. De hele rechtervleugel vormde destijds het biermagazijn. Daar is nu de paarse zaal, de keuken en het secretariaat. De schuur werd omgetoverd tot de grote zaal met podium.

Aan De Kam was destijds ook een grote boomgaard met peren, appels en pruimen. "De mensen van Stokkel hielpen hier plukken. Ze kregen het fruit gewoon mee en daar waren ze bijzonder blij mee want ze hadden niets anders", vertelt Clara Ronsmans. De hele buurt kwam ook water voor de was putten uit de bronnen. "En we hadden paarden, kippen en die eeuwig hond", voegt Gabriëlle (87) eraan toe. "De hond fungeerde als bel. Nuttig, aangezien de poorten altijd open stonden. En als Jan op de terugweg was van bier te verkopen, vaak tot op de Grote Markt van Brussel, dan was de hond al wispelturig."

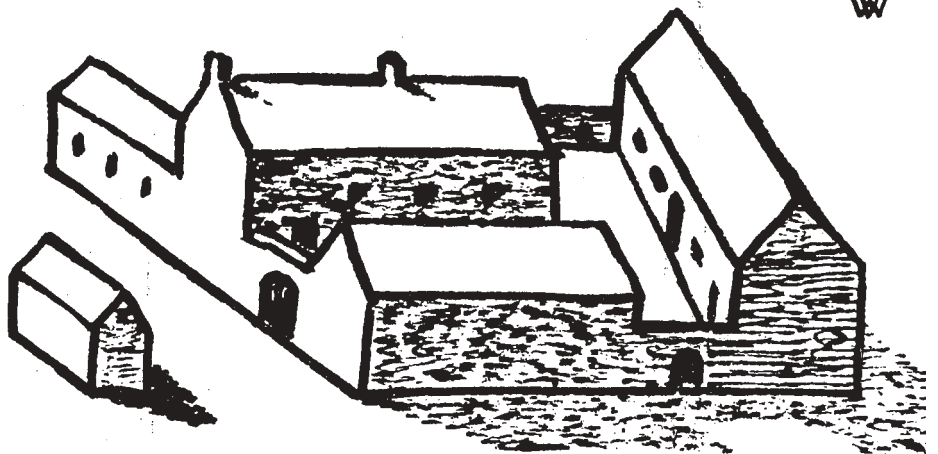
De beschermde gebouwen van De Kam dateren uit de 17de eeuw. De bewoning door de generatie De Wandeleer gaat terug tot 1837 toen Josephus Arnoldus De Wandeleer huwde met Joanna Catharina Goedtseels, de dochter van de toenmalige Kamhoeve.

An Van hamme

De vlag gaat omhoog om de bevrijding te vieren, 1945.

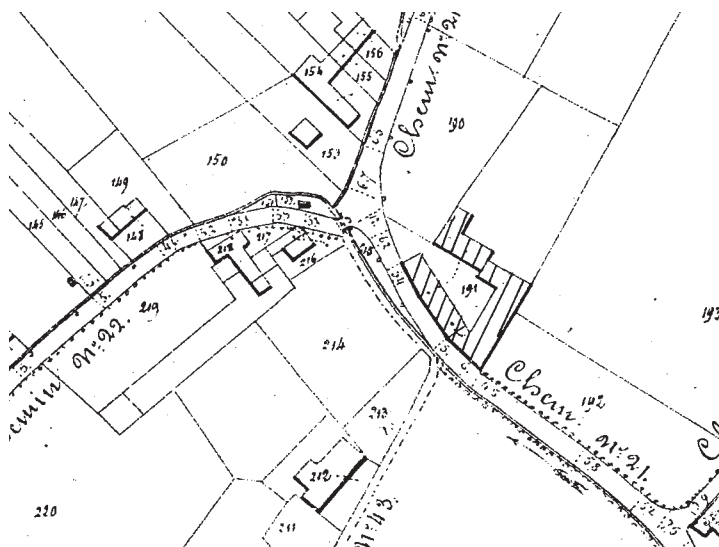
De Kam door de eeuwen heen

De Kamme 10 1762 (C.J. Everaert)

'Kam' of 'kamme' is de oude benaming voor brouwerij. Elk belangrijk hof was destijds een brouwerij. De bewoners ervan hielden zich bezig met het voortbrengen van enkele brouwsels per jaar, meestal bestemd voor eigen gebruik of ten gerieve van reizigers. In de zestiende eeuw dronk de gewone burger veel meer bier dan nu omdat veel zout werd gebruikt als bewaarmiddel van het voedsel. Bier was, behalve water, zowat de enige betaalbare drank. Koffie en thee verschenen pas in de tweede helft van de zeventiende eeuw als dure producten op de markt, terwijl buitenlandse wijn te duur en de inlandse wijn te zuur bleken. In 1435 werd er voor het eerst de uitdrukking 'bier' gebruikt voor een drank, waaraan hop werd toegevoegd.

De 'kamme' in Wezembeek is oud. In de registers van het Leenhof van Brabant van 1440 vindt men al een 'Jan Merchelis die men heet Jan In De Kamme'. In 1481 diende Aert Mommaert aan de abt van Villers, de toenmalige heer van Oppem, jaarlijks een cijns te betalen voor 'een huysse ende hove met eenre camme'. Dergelijks cijns werd betaald in geld en in natura. De abdij van Villers (Villers-la-Ville) bezat van oudsher de heerlijkheid van Oppem en had, volgens het cijnsboek van 1481, niet minder dan 164 nummers aan woningen, akkerlanden, beemden, bossen en boomgaarden. Het cijnsboek vermeldt tevens de namen van de toenmalige eigenaars, waaronder vermeldde Mommaert. De cijns werd pas afgeschaft met de

De Kamme met afgesloten binnenhof (gearceerd gedeelte van uittreksel aangepaste Atlas der Buurtwegen 1847)

Franse revolutie en vervangen door ons huidig belastingstelsel. In Wezembeek-Oppem werd in meerdere 'kammen' gebrouwen, namelijk de kamme langs de Wezembeek (Vuilbeek, Volle Beek of Vloei-beek) en waarvan hier sprake, de kamme aan de Vuilbeek van de boerderij

De Kamme in 1950.

Soeterwey met drankhuis op de Varkensmarkt, de kamme van de hofstede Buda met herberg op de Kaamberg en de kamme in het Begardenklooster (thans kasteel de Grunne).

In 1583 werd de kam afgebrand door muitende soldaten. Alhoewel de kamme langs de beek lag, werd ze nooit bevoorrad met water van de beek, maar met water van het door bronnen gevoed vijvertje nabij het brouwershuis. In de kelders van de kamhoeve ontsprong tevens een artesische bron. Dit is een bron, waarbij het water zich in een kom tussen twee ondoordringbare kleilagen heeft verzameld en bij aanboring onder druk naar boven wordt geperst. De Kam was gelegen aan de kruising van de wegen nrs. 21 en 22 (J.B. Overloop- en Beekstraat). Tot in 1822 is er sprake van de kam als zijnde 'een hoeve met camme en een kleyn vijverken'. Deze vijver wordt later niet meer vermeld, terwijl het brouwershuis tussen 1814 en 1829 werd afgebroken.

De schoonzoon van de toenmalige eigenaars L. Goedtseels - J.C. Ronsmans, zijnde Josephus Arnoldus De Wandeleer (1806-1884), geboren te Sterrebeek en landbouwer van beroep, bleef met zijn jonge vrouw J.C. Goedtseels op de kam inwonen en werd in 1838 de welstellende kamboer. Het gezin kreeg elf kinderen. De oudste zoon Michaël De Wandeleer (1848-1924) erfde de kamhoeve en wijdde zich met succes aan het brouwen van geuze, lambiek en kriek. In 1892 liet hij de hoek tussen de stalvleugel en de schuur volbouwen om als stapelplaats te

gebruiken. Zijn zoon Albert (1882-1961) volgde zijn vader Michaël op en brouwde nog tot 1908. Daarna kocht hij Brusselse bieren op, die hij in tonnen op de kamhoeve opborg om ze achteraf te mengen en te bottelen. De oude stalvleugel liet hij hiervoor in 1914 tot een biermagazijn inrichten.

Zijn enige zoon, Jan Albert De Wandeleer of 'Jan de Kam' genaamd (geboren in 1916), volgde hem als bierhandelaar op tot 1977. Hij hield in de kam een depot van de Brusselse brouwerijen Wielemans (bier) en De Neve (geuze).

In 1975 werd de Kamhoeve op de lijst van beschermde monumenten geplaatst en in 1977 door het Ministerie voor Nederlandse Cultuur aangekocht om ze als Vlaams Cultureel Centrum in te richten. Ingevolge de slechte bodemstructuur diende het gebouw volledig te worden afgebroken en vervangen te worden door een nieuwe en aangepaste constructie. De inhuldiging ervan greep plaats in 1993.

Michel Spreutels

Bronnen

- R. Caluwaerts, *Wezembeek-Oppem, van boerendorp tot woongemeente.*
- Frans Maes, *Wezembeek-Oppem vroeger en nu.*
- Joris Weverbergh, *De Hoeve, Brouwerij De Kam Wezembeek-Oppem*

De eerste bazen herinneren zich De Kam nog goed

In den beginne was er... geen telefoon

Yves De Backer: “Ongeveer 10 jaar geleden kreeg ik de vraag om het nieuwe cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap, zoals dat toen nog officieel heette, in Wezembeek-Oppem te leiden. Hoewel ik toen in Zaventem woonde, was Wezembeek-Oppem onbekend terrein. Ik had me voordien vier jaar voornamelijk als schoolprogrammatrice in De Zandloper te Wemmel beziggehouden. De overstap naar de verbouwde historische hoeve was niet evident. Toen ik mijn ja-woord gaf, kon ik bovendien niet vermoeden wat me allemaal te wachten stond. Het gebouw bleek op zijn zachtst gezegd niet gebruiksklaar. Mijn eerste werkzaamheden gebeurden noodgedwongen op half-tijdse basis. Eén van de redenen was bijvoorbeeld het ontbreken van een telefoon, zodat ik genooddakt was om één en ander af te handelen op mijn oude werkplaats. Mijn eerste echte werkdag in De Kam bracht ik door in wat later de cafetaria zou worden. Dat was namelijk het enige lokaal waar ik enigszins bereikbaar was voor bezoekers en waar bovendien licht was. Meubilair, een paar

Yves De Backer: “Ik bechouw De Kam nog steeds als een stukje van mezelf.”

stoelen en tafels, kreeg ik in bruikleen van De Zandloper. Met die bezoekers viel het trouwens onmiddellijk mee. Voor hen was het feit dat de groene poort eindelijk opentoonde een reden om even binnen te stappen en meer te weten te komen over de toekomstplannen die de Vlaamse Gemeenschap met De Kam had. De volgende 5 jaar gebeurde heel wat dat het vermelden waard is, gaande van de uitzendingen door Radio 2, een podium dat te klein bleek tijdens de opbouw van een schoolvoorstelling, iets te veel rook bij een Valentijn-avond, tot de soep die maar niet oprakte tijdens de Gordel. Toch zorgden die eerste weken op mijn eentje dat ik, na 10 jaar, De Kam nog steeds blijf beschouwen als een stukje van mezelf.

Kartonnen dozen en siliconen

Kris Lemmens: “Januari 1993. Dringende mededeling vanuit het hoofdbestuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap: het cultureel centrum De Kam in Wezembeek-Oppem moet en zal officieel zijn deuren openen op 19 februari 1993. Op zich een doodnormale opdracht: adressenlijsten opmaken, de programmatie afwerken, uitnodigingen laten maken en versturen, sprekers contacteren, ... Doenbaar, indien er geen rekening wordt gehouden met de staat waarin De Kam zich op dat moment bevindt. Er zijn amper een paar lokalen afgewerkt, aan de technische installaties moet nog begonnen worden, de uitschuifbare tribune in de grote zaal moet nog geleverd worden, de cafetaria moet nog geïnstalleerd worden... Het aantal uren dat door het personeel van de andere culturele centra en de vrijwilligers tijdens die twee maanden gepresteerd werd, is niet te tellen. De solidariteit die toen werd opgebouwd, bleek later dikwijls de basis voor blijvende vriendschappen.”

“Vrijdag 19 februari 1993. De opruimactie door het onderhoudspersoneel van het naburig gelegen cultureel centrum De Bosuil kan van start gaan. Een berg kartonnen dozen wordt vakkundig verborgen voor publiek en genodigden. De technische installaties worden aan een laatste test onderworpen. De ploeg van Radio 2 Vlaams-Brabant begint aan de voorbereiding van de recht-streekse uitzending die een uur voor de officiële opening plaatsvindt in de cafetaria van De Kam. Een laatste probleem: de toog is pas geïnstalleerd, maar moet nog afgewerkt worden met de nodige siliconen, zodat tooghangers hun geliefde hobby zonder risico kunnen beoefenen. Net op tijd, ongeveer één uur voor de opening worden de laatste tubes siliconen leeggespoten, zodat er met een gerust gemoed geproefd kan worden van het sterke maar leukere openingsbier: Lamoral. De kartonnen dozen zijn definitief opgeruimd, de siliconen zijn verhard, het gesmaakte openingsbier was de basis voor de actie ‘Bier van de maand’, ..., de weg lag open voor een bloeiende culturele werking in Wezembeek-Oppem.”

Kris Lemmens: “De Kam was amper in orde, maar de opening ging door en was geslaagd.”

“Iedereen kent De Kam”

Jan Walraet overloopt elf jaar programmeringscommissie

Tien stoelen en twee tafels. Meer staat er niet in de onafgewerkte gebouwen van De Kam wanneer de programmeringscommissie een jaar voor de opening van het gemeenschapscentrum voor het eerst de koppen bij elkaar steekt. Voorzitter van het eerste uur, Jan Walraet, blikt terug op elf jaar werking.

“Een jaar voor de opening was De Kam nog een ramp”, steekt Jan Walraet van wal. “Er waren problemen met de aannemer en architectonisch schortte er ook nog een heleboel. En er was al een lange weg afgelegd. De Kam werd in 1977 aangekocht door het toenmalig Rijk. We hebben liefst vier ministers van cultuur ‘versleten’. Kortom, onze taak bestond er in het begin vooral uit om achter de veren te zitten van de verschillende diensten.”

Tegenwoordig heeft de programmeringscommissie een adviserende taak. “Vóór de oprichting van vzw ‘de Rand’ kwam daar ook nog de praktische organisatie bij kijken”, aldus Walraet. “Welke verenigingen maken gebruik van De Kam, welke zijn de tarieven en dies meer. Nu neemt ‘de Rand’ grotendeels het dagelijks beheer voor haar rekening.” Zoals de benaming al doet vermoeden, levert de programmeringscommissie inbreng en feedback over de programmatie en over de werking van het centrum. Daarbij gaat de aandacht sterk uit naar gemeenschapsopbouw.

Zo trok de ploeg jaren aan de kar om lessen Nederlands voor anderstaligen op punt te zetten. “Zonder de andere centra onrecht aan te doen, zijn we in Wezembeek-Oppem aangenaam verrast dat de taallessen zo succesvol zijn. Maar daarbij rijst uiteraard de vraag in hoeverre dit met gemeenschapsopbouw te maken heeft of dat er veeleer economische

redenen een rol spelen bij de interesse van anderstaligen.”

Uitstraling

“Ik stel vast dat op tien jaar tijd iedereen De Kam kent. Ook de anderstaligen. Franstaligen moeten beseffen dat De Kam geen vijand is maar een opportuniteit. We zullen er de komende jaren nog meer aan werken om uit te leggen dat De Kam niet gericht is tégen maar vóór iets.”

Van bij het prille begin en nog voor er sprake was van stemrecht voor buitenlanders plaatste De Kam in samenwerking met de culturele raad op 9 mei de Europese dag in de kijker.

“Kwestie van de anderstaligen te laten kennismaken met de Vlaamse cultuur. En zie, deze mensen komen almaar vaker opdagen in het centrum. Ook los van de repetities die de internationaal samengestelde verenigingen er houden. Al moet gezegd dat ze aanvankelijk wat onwennig stonden tegenover de idee dat het om een ééntalig Nederlandse infrastructuur gaat. Ik denk dat ze nu stilaan beseffen dat ze in Vlaanderen wonen.

Gemeenschapsvorming is een werk van lange adem.” En tot de gemeenschapsopbouw rekent Walraet ook het doorverwijzen naar allerlei diensten en het plaatsen van de WIS-computer met jobaanbiedingen, wat de gemeente weigerde.

Kam-bier

Maar niet alle beslissingen van de programmeringscommissie zijn bittere ernst. Het mag al eens joliger. Ter gelegenheid van het tienjarig bestaan laat de commissie een blond Kambier brouwen. Dat in navolging van zijn donkere broertje dat sinds het vijfde jubileum in de cafetaria kan worden gedegusteerd. Ook in de programmatie probeert de commissie zoveel mogelijk variatie te brengen. “We streven ernaar een zo breed mogelijk publiek aan te trekken. De jeugd blijft een beetje een zorgkind, want aan fuiven en techno-optredens hebben we ons nog niet gewaagd. Maar er zijn altijd activiteiten met een gemeenschappelijk publiek. Boogie Woogie of Caraïbische genres, daar komen jongeren wel op af. En met de herfstfeesten van de culturele raad bereiken we toch ook een groot deel van de bevolking.”

Echte ploeg

“De programmeringscommissie is overigens sterk verankerd in het verenigingsleven”, stelt de voorzitter, die de toegankelijkheid als sterkste punt naar voren schuift. Vóór de komst van vzw ‘de Rand’ moest de commissie worden samengesteld volgens het cultuurpact, met andere woorden volgens de fracties in de toenmalige Vlaamse Raad. Nu vaardigt de cultuurraad mensen af, maar houdt nauwlettend in het oog dat de leden niet allemaal dezelfde politieke kleur hebben. “Bovenal vormen we een echte ploeg samen met het personeel van De Kam. Niet in het minst met de centrumverantwoordelijke, die tenslotte verantwoordelijk blijft voor de programmatie. De beslissingen worden genomen in een constante dialoog.”

Met ruim 600 activiteiten per jaar heeft De Kam bijna de limiet bereikt. “Ondanks dat we een gemeente in verdrukking zijn, bewijst dit dat we er toch in slagen om via de programmering de receptieve functie van het centrum waar te maken.” Samen met de rest van zijn ploeg droomt Walraet dan ook luidop van uitbreiding van het gemeenschapscentrum. “De Kam mag met één vijfde uitbreiden, maar de portemonnee die dat prijskaartje moet ophoesten is in handen van de Vlaamse regering.” Afwachten dus of deze de knip op de beugel lost.

An Van hamme

Tien jaar Kam in hoogtepunten

Hieronder een eigenzinnige selectie van de belangrijke momenten en gebeurtenissen in de jonge geschiedenis van ons gemeenschapscentrum. Een vleugje nostalgie naar de pakkende momenten, maar ook een tikkeltje verbazing over al het moois dat gepasseerd is. Aan jullie om te oordelen of dit inderdaad ‘omwentelingen’ en ‘hoogtepunten’ waren.

Bier in de brouwerij

Het lijkt sterk op een historische voorbestemming, want al heel snel werden bier en De Kam synoniemen. Het begon tijdens de openingsreceptie in '93 waarop een verrassend biertje geserveerd werd: de Lamoral Degmont. Dat viel zo in de smaak dat er in de cafetaria een tijdje een ‘bier van de maand’ geschonken werd. In samenspraak met Bierhandel Artisanra uit Vilvoorde (later Grimbergen) werd iedere maand een minder gekend bier verkocht. Wie herinnert zich nog de Boskeun of Hapkin, Vaartlander, Bokkeryer, Dikkenek of Stille Nacht? Met als klap op de vuurpijl een eigen Kambier. Brouwer Dirk Naudts van de ‘Proefbrouwerij’ uit Lochristi brouwde een exclusief bier voor De Kam. Een officiële bierproefbrigade bestaande uit plaatselijke vrijwilligers koos kleur, smaak, sterkte, aroma,... en na veel wikken en wegen én proeven het gekende Kambier uit een vijftal bieren. Voorwaar geen makkelijke klus! Op de receptie voor het vijfjarig bestaan van De Kam werd het Kambier, donkerrood met een smaak van zoethout, voor het eerst geschonken. Voor de ene te zoet, voor de andere te straf, voor velen best te drinken, zo blijkt uit de 4.000 liter die reeds omgezet werden. Voor 10 jaar De Kam werd opnieuw een vrijwillige bierproefbrigade samengesteld om bij Dirk Naudts een nieuw bier te

proeven. Blond en bitter deze keer. De eerste reacties zijn enthousiast. Ook dit biertje zal zeker in de smaak vallen.

Het noodzakelijke werk

Op de eerste identiteitskaart van De Kam stond officieel ‘Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap’. Zo’n CCVG was een ‘Buitendienst van het Ministerie’ bemand en bevrouwd met ambtenaren die níét in Brussel zaten. Het beheer en de programmatie was in handen van een tienkoppige bestuurscommissie, aangeduid door de Minister van Cultuur. Hiervan moesten vijf leden voorgedragen worden door de Cultuurraad; vijf deskundigen kwamen uit het sociaal-culturele werkveld. Vermits de bestuurscommissie gebonden was aan het Cultuurpact moesten de tien leden daarenboven de toenmalige politieke verhouding in de Vlaamse Raad weerspiegelen. Deze kwadratuur van de cirkel werd in '92 na een aantal vergaderingen tussen de Cultuurraad en de plaatselijke partijafdelingen opgelost met de volgende leden : Robert Claes, Ivo Claesen, Guido Crommen, Frank De Keyser, Herwig Muyltermans, Jan Pollaris, Eddy Taelemans, Erik Van Dyck, Marleen Verdegem en Jan Walraet. De toenmalige Schepen van Nederlandse Cultuur, René Cumps, en de secretaris van de Culturele Raad, Herman Struyf, werden als waarnemer in de vergadering gecoöpteerd. Op 16 juni 1992 werd deze bestuurscommissie officieel geïnstalleerd door Hugo Weckx, toenmalig Minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden. Meteen is deze vergadering in de cafetaria van De Kam de eerste in een rij van vele. Toch duurt het nog tot februari 1993 voordat het centrum officieel wordt ingehuldigd. In het voorjaar van 1997 was het de taak van de Cultuurraad om een nieuwe - ondertussen - programme-

ringscommissie samen te stellen. Dat was voortaan de nieuwe naam van de vroegere bestuurscommissie, o.a. bevoegd voor het ter beschikking stellen van de infrastructuur, het uitwerken van een eigen programmatie, het voorstellen van een huurreglement, het verlenen van advies over de algemene werking. Van de oorspronkelijke leden namen een aantal geen nieuw mandaat meer op. Tijdens de eerste vergadering op 13 maart 1997 werden Hans Ceuppens, Leen De Wandeleer, Guido Martens en Hilde Pernet als nieuwe leden verwelkomd. Begin 2001 moest, samen met de bestuursverkiezing van de Cultuurraad, opnieuw een nieuwe programmeringscommissie samengesteld worden. Op dit ogenblik nemen Ivo Claesen, Leen De Wandeleer, Greet Geusens, Guido Martens, Hilde Pernet, Richard Peeters, Jan Pollaris, Eddy Taelemans, Hedwig Verheirstraeten en Jan Walraet deze taak op zich.

Exotische klanken

Elk jaar een optreden met een andere muziekstijl; gebracht door een internationale artiest als eminente vertegenwoordiger van die bepaalde stijl. Een geniaal idee, al zeggen we het zelf. Sinds 1998 maakt De Kam kennis met een minder frequent geprogrammeerde muziekstijl. Bedoeling is iets

Kartonnen dozen met allerhande rommel werden vakkundig weggemoffeld voor de opening.

‘ongewoon’ te laten horen. Vanaf de eerste keer was het raak. Op 20 november 1998 zat De Kam stampvol voor een concert van The Original Five Blind Boys of Mississippi, al jaren de ‘top of the bill’ wat gospel betreft. De grote zaal werd die avond omgetoverd tot één van de zwarte kerken uit het diepe zuiden van de Verenigde Staten. Nadien ging het concert nog verder in de cafetaria. Ook de volgende seizoenen waren deze optredens telkens een groot succes. Zo werd De Kam stil van de melancholische fadoklanken van de Portugese Cristina Branco, en ging het uit de bol op de opzweepende calypsoritmies van Brother Resistance and the Rapso Riddum Band. De Big George Jackson Band was met een agressieve en grimmige stijl dan weer de perfecte vertegenwoordiger van de blues. Vorig jaar maakte De Kam kennis met de boogie-woogie door een ‘piano-battle’ tussen Renaud Patigny en Jean-Pierre Bertrand; daarvoor met de zwarte Zuid-Afrikaanse townshipmuziek van Sam Tshabalala en Sabeka. We kijken uit naar wat er nog volgt!

Radio 2 vanuit De Kam

Half november 1994 raakte bekend dat Radio 2 vanuit De Kam uitzendingen zou verzorgen. *De Gewapende Man*,

Bengels en Het leven is mooi werden een tijdlang vanuit De Kam de ether ingestuurd. De witte zaal fungeerde als studio voor interviews en live-optredens. Een captatiewagen met mengkamer en een container met technische faciliteiten stonden in de tuin opgesteld. Resultaat: veel volk... die wel eens radio wilde ‘zien’. Een heleboel Vlaamse artiesten passeerde de revue. Hét hoogtepunt was de allerlaatste uitzending van *De Gewapende Man* op dinsdag 14 maart 1995. Omwille van herstructureringen bij Radio 2 was beslist om het programma, waarin de nadruk op de Vlaamse muziek lag, af te voeren, ondanks het massale protest van artiesten en luisteraars. In die bewuste uitzending kwam een grote schare Vlaamse zangers en zangeressen nog een laatste keer langs voor een babbel en een live-optreden, vaak met een gelegenheidsversie van één of andere hit. De grote zaal zat afgeladen vol, op de binnenkoer werd er verbroederd en de toog inspireerde weer tot straffe verhalen. Kid Safari, De Nieuwe Snaar, Will Tura, Stef Bos, Ingeborg, Bram Vermeulen,... zorgden mee voor een onvergetelijke uitzending.

Feesten als de... Vlamingen

Dat de Vlamingen kunnen feesten is bekend; dat De Kam daar nog een

De grote zaal enkele uren voor de officiële opening op 19 februari 1993.

schepje bovenop doet, is een publiek geheim. Het begon al met het openingsweekend van 19, 20 en 21 februari 1993. Na de live-uitzending van het Radio 2-programma 'De Brabantse Coulissen' en de officiële openingstoespraken van Hugo Weckx en Jan Walraet opende de eerste succesvolle verenigingenbeurs. Twee optredens van Johan Verminnen en het talrijk opgekomen publiek zorgden voor veel ambiance in zaal en cafetaria. Het zou niet de laatste keer zijn... Eén jaar De Kam met een tentoonstelling en optredens van de Engelse East Norfolk Youth Band en The Romantics; vijf jaar De Kam met de heel originele aankondiging van de genodigden, zoals onder meer de gouverneur van Vlaams-Brabant 'Louis Le Blanc', een 'président fondateur' van een plaatselijke vereniging en een 'cumulard provincial'. Hoogtepunt was toen zeker het optreden van The Flying Pickets.

En de rest ...

Samenwerking met andere instanties en organisaties staat vanaf het begin hoog in het vaandel van De Kam geschreven. Dit leverde regelmatig sterke hoogtepunten op. Denken we maar aan het Chinese spektakel in samenwerking met de Duitse School of de cyclus 'Alles is toneel', samen met culturele

centra uit Tervuren, Hoeilaart, Overijse en Kraainem. Ook de vroegere 'Seniorenkam' hoort hier zeker bij, en de uitzendingen op groot scherm van de voetbalwedstrijden van de Rode Duivels. Er zijn de prestigieuze activiteiten als het jaarlijkse Festival van Vlaanderen of de massa-activiteiten als de Gordel. Enkele andere hoogtepunten uit de talloze optredens gedurende tien jaar De Kam zijn Voice Mail, Jo Lemaire, Bram Vermeulen, Kommil Foo, Bart Van den Bossche, Dirk Van Esbroeck, ... Maar dit is slechts een kleine en zeer persoonlijke selectie. Samenwerking ook met de lokale verenigingen, zoals tijdens de Vlaamse Weken, Herfstfeesten en Europese avonden. Het project 'Kam kiest voor Kunst' loopt in samenwerking met de Kunstkring en vele verenigingen vinden onderdak in De Kam. Het beste bewijs dat samenwerking loont.

Tot slot blijkt uit de verwezenlijkingen en de dienstverlening van De Kam (ter beschikking stellen van lokalen aan de verenigingen, de WIS-computer om werk te zoeken, de taalcurssen, de gemeenschapskrant,...), en de reacties dat het gemeenschapscentrum niet meer weg te denken is uit de Vlaamse gemeenschap van Wezembeek-Oppem.

Jan Pollaris

Het huidige Kam-team met vlnr.: Ben Vanachter, Greet Smets, Marc Snoeck, Daisy Cleymans, Luc Van Hoeymissen, Marleen Crabbé.

Uit de biecht geklapt

Bekende en minder bekende mensen over 10 jaar De Kam

Rik Smets (Kunstkring)

Vergeleken met tien jaar geleden is het culturele leven in Wezembeek-Oppem volledig veranderd. Vroeger had je één fanfare, één harmonie en twee toneelgroepen, aangevuld met nog enkele

sportclubs en daar hield het mee op. Sinds De Kam er is, is de cultuur ongelofelijk uitgebreid. Het is een groot voordeel voor de Vlamingen in Wezembeek. Wel is het spijtig dat de Vlamingen niet graag buitenkomen. Het is altijd dezelfde groep die initiatieven neemt en die 'supportert' en die groep breidt niet uit. Maar voor het overige is het een heel positieve ervaring geweest tot nu toe.

Marjolein Kluën (BLOC)

Als bestuurslid van de Brussels Light Opera Company (BLOC) heb ik kennisgemaakt met gemeenschapscentrum De Kam. We gingen er repeteren voor onze grote shows. Gaandeweg

maakten we steeds meer gebruik van De Kam, niet alleen voor repetities maar ook voor kleine, cabaretachtige shows, korte operettes, vergaderingen, feesten, enzovoort. We zien De Kam tegenwoordig echt als ons 'thuis', zowel voor de goede zalen, de vakkundige en bijzonder vriendelijke staf (Marc, Daisy, Greet, Marleen en de onvolprezen Ben!), als vanwege de bar, waar Daisy en Luc de scepter op een perfecte en relaxte manier zwaaien. En we hebben ze echt wel op de proef gesteld door na een geslaagde voorstelling nog uren door te praten, drinken en zingen. Maar nooit een onvertogen woord! Tijdens één van deze 'samenzangpartijen' is de idee bij Dave Skinner en mezelf geboren om een muziekclub in de sfeer van vrij podium op te richten, waar iedereen die wil zingen of een instrument bespelen zijn/haar gang kan gaan in een gezellige en informele

sfeer. Marc Snoeck was enthousiast en zegde zijn hulp toe en zie daar: de KamKlub was geboren! Vier nog goed feest! 10 jaar De Kam, hoera! Namens alle dankbare BLOC-leden, 'KamKlub-artiesten' en aanhangers.

Wigbert Van Lierde (zanger – muzikant)

Ik heb heel goede herinneringen aan De Kam. Ik heb er de repetities en première gehouden van Zakformaat XL en van de tournee die ik met Bruno De Neckere rond Ferre

Grignard heb gemaakt. Ik hou van de gezellige zaal en van de ontzettend lieve mensen. Zo herinner ik me de technicus die cartoons had gemaakt bij elk van de liedjes en ook karikaturen van Kris De Bruyne, Patrick Riguelle en mezelf (de muzikanten van Zakformaat XL) die dan bij de ingang van De Kam stonden opgesteld. Ik heb er altijd met veel plezier opgetreden en ik hoop er nog vaak te komen. Wezembeek-Oppem en z'n centrum zijn een beetje een buitenbeentje. Het ligt tussen een boerendorp en de grote stad in en dat geeft een heel originele combinatie: je hebt er nog de dorps sfeer en toch voel je de aanwezigheid van de grote stad.

Dirk Demey (Pels & Pluim)

Zoals de mensen van De Kam in feeststemming zijn, zo is dat bij ons ook het geval. Want onze kleinveevereniging 'Pels & Pluim' bestaat eveneens tien jaar! Eigenlijk kan ik niets

negatiefs over het centrum zeggen. Zij stellen zich altijd heel flexibel op en wij ook. We verstaan elkaar heel goed; vooral met de centrumverantwoordelijke en de conciërges is de verstandhouding uitstekend. En als ik dan toch een punt van kritiek moet geven, vind ik dat de verenigingen zelf hun brouwer zouden moeten kunnen kiezen. Maar dat is iets waar De Kam zelf niets aan kan doen. Eigenlijk is alles heel goed.

Eddy Taelemans (Theater Lamb)

Als voorzitter van theater Lamb ('Lustige Ambachtslieden') heb ik niets dan lof over De Kam. Ik ben er al van bij de geboorte van het centrum bij en als bijna-buur heb ik de opbouw van zeer

dichtbij meegemaakt. Ik wil vooral een pluim geven aan Daisy en Luc, die veel meer zijn dan de conciërges. Het centrum maakt eigenlijk de helft van hun huwelijk. Marc Snoeck, de centrumverantwoordelijke, verzorgt de programmering uitstekend. Maar het succes van De Kam begint bijna een averechts effect te hebben: er is dringend uitbreiding nodig. Het centrum barst uit zijn voegen. Ook al omdat het centrum openstaat voor iedereen, inclusief 'onze Europeanen'. Vroeger had je een probleem als je een vergaderruimte zocht, nu is dat opgelost... als je er op tijd bij bent tenminste!

Ronald Cools (Voorzitter cultuurraad, Natuurpunt)

Net tien jaar geleden kwam ik in Wezembeek-Oppem wonen. Een buurman vertelde dat er kort voordien in de Kam een nieuw Vlaams cultureel centrum was opgericht. Hij dacht niet dat het een

succes zou worden. Ik wist niet veel over de problemen in faciliteitengemeenten en ik begreep niet waarom hij zo pessimistisch was. Nu begrijp ik dat wel. Ik ben zeer blij dat de doemdenkers van toen ongelijk hebben gekregen. De Kam is intussen uitgegroeid tot een echt gemeenschapscentrum waar de verenigingen van Wezembeek-Oppem zich thuis voelen. Zij maken gretig gebruik van de mooie lokalen waarover het centrum beschikt. Het aanbod aan culturele activiteiten georganiseerd door het centrum is ook niet te versmaden. Als voorzitter van de Culturele Raad ben ik ook zeer blij steeds te kunnen rekenen op de professionele steun en enthousiaste medewerking van alle medewerkers van De Kam.

Jeanine Daguyt (KAV Wezembeek)

KAV Oppem is zeer 'content' met De Kam. We komen er heel graag. Het is een heel gezellig en goed verwarmd centrum, heel goed gelegen ook, mooi tussen Wezembeek en Oppem in. Dat is

belangrijk voor ons omdat we vaak met de twee deelgemeenten samen activiteiten organiseren. Het personeel is heel gediensstig. Alles is heel positief, alleen is het soms moeilijk om data vast te krijgen omwille van het grote succes. Het zit zo vaak vol! Leuk zou het zijn, mocht de cafetaria in de toekomst ook overdag open zijn, maar dat moet leefbaar zijn natuurlijk. In ieder geval: op nog eens tien jaar!

Johan Driesmans (OS/2 User Group)

De Belgische OS/2 User Group, ondertussen herdoopt tot HCC Brussel, omwille van zijn (inter)nationaal karakter, zal binnenkort ook zijn tiende levensjaar vieren. Deze vereniging, die

tot doel heeft elke tweede vrijdag van de maand OS/2 en Linux-gebruikers bij elkaar te brengen, is drie maanden na de opening van De Kam opgericht. Elke maand bespreken tal van enthousiaste computergebruikers uit alle windstreken van België nieuwigheden en vragen over beide besturingssystemen. De combinatie van moderne spijstechnologie, computers en het rustieke kader van het gemeenschapscentrum De Kam blijkt een goede invloed te hebben op onze leden, want telkens worden deze bijeenkomsten afgerond tussen pot en pint tot in de vroege uurtjes. De Kam heeft steeds grote bijval voor het organiseren van bijeenkomsten. Temeer omdat al het nodige basismateriaal voor het organiseren van bijeenkomsten van computerclubs aanwezig is, zoals projectiemateriaal en een internetverbinding (hoewel men hier best overstapt op een ADSL-verbinding wat goedkoper en sneller is dan de huidige Leased Line) en goede cateringmogelijkheden, als-

ook de uitstekende centrale ligging en vlotte bereikbaarheid. Regelmatig worden dan ook internationale sprekers uitgenodigd op onze bijeenkomsten. Proficiat De Kam!

Hedwig Verheirstraeten (Theater De Morgenster)

In het begin trok het centrum weinig volk, maar dat is snel veranderd. Nu is het echt een verzamelplaats voor Vlamingen geworden. Het succes heeft soms wel nadelen.

Nu zijn er bijvoorbeeld vaak te weinig vergaderzalen beschikbaar... of te veel aanvragen, zo je wil. Wat ik me nog herinner van het éénjarig bestaan van De Kam is dat de toenmalige voorzitter van de Culturele Raad in de kelder een bak bier was gaan halen en dat hij die bak iets te enthousiast had opgetild zodat hij met zijn hoofd tegen de dwarsbalken van het plafond was geknald. Gevolg: een lichte hersenschudding, en een pintje kon daaraan niet verhelpen. Een minpunt is het gebrek aan parkeerplaats. Daar zou iets aan gedaan moeten worden.

Hugo Geuens (Schepen Nederlandstalig onderwijs, jeugd en cultuur)

Elke inwoner van Wezembeek-Oppem kent de lijdensweg van de restauratie van het gemeenschapscentrum De Kam, maar het resultaat mag gezien worden. Het is één van de prachtigste gebouwen in

onze gemeente. Door de toename en het succes van de verschillende activiteiten die er georganiseerd worden, is er een parkeerprobleem ontstaan. Daarvoor moet er zo snel mogelijk, in samenspraak met het gemeentebestuur, een oplossing gezocht worden. Op 10 jaar tijd is De Kam uitgegroeid tot een zeer dynamisch gemeenschapscentrum met een grote verscheidenheid aan activiteiten. Ik wens De Kam nog veel succes en feliciteer het centrum voor zijn 10-jarig bestaan.

Lieve Smets (KAV Oppem)

Ik sta heel positief tegenover het centrum. Je hebt er als Nederlandstalige vereniging een plek om te komen. Alles is er goed ingericht en we zijn er altijd goed ontvangen. We gebruiken De Kam

vaak voor praktische zaken zoals een kookavond of zo, en dan is alles altijd heel keurig georganiseerd. Al moet je er wel op tijd bij zijn om een zaal vast te leggen, want alles zit snel vol. Misschien zou het leuk zijn, mocht de cafetaria ook in het weekend open zijn zodat niet alleen de verenigingen erop af zouden komen, maar ook mensen uit het dorp. Maar vooral: doe zo voort!

Linda Rowan (Shakespeare Society)

Ik vind het een prachtige plaats voor zowel kleine als grotere gezelschappen. Je kan er culturele activiteiten houden, maar ook repetities en optredens. Je kan er zelfs gewoon samenkomen om te

discussiëren. Het is een heel mooi centrum, goed uitgerust, proper en heel receptief, ook tegenover Engelstalige groepen zoals onze Shakespeare Society. De mensen zijn allemaal heel vriendelijk en spreken ook allemaal Engels. Want ik spreek wel Nederlands, maar vele anderen van de Society niet. Dus, dat is een 'bonuspunt'. Ook een groot pluspunt is dat kosten niet overdreven hoog oplopen. Mooi meegenomen voor al die amateurgroepen die er komen en geen reusachtige budgetten hebben. We hebben in De Kam echt geen problemen en ik kan het centrum alleen maar aanraden!

Wie niet weg is, is gezien

Jean-Louis Danvoy' brengt 'To See or not to See'

Jean-Louis Danvoy' is een fameuze en grappige mime-speler eerste klas. Hij woont in Wezembeek-Oppem en is naar eigen zeggen ietsje ouder dan 47 jaar. Voor 10 jaar De Kam geeft hij op vrijdag 21 februari een exclusief optreden weg.

Veertien jaar vormde Danvoy' met Joseph Collard het mime-duo 'Les Founambules'. Daarvoor werkte hij in een straattheatergezelschap met de toepasselijke naam 'Le Cirque Du Trottoir'. Mime ontdekte hij tijdens zijn studies lichamelijke opvoeding. "Zo ben ik de lichamelijke expressie beginnen bestuderen", beaamt Jean-Louis. "Daar geef ik nu ook al acht jaar lessen in. Aan het conservatorium van Brussel leid ik studenten dramatische kunst op in lichamelijke expressie. Ik heb al zo'n beetje overal les gegeven, zoals

aan het Cufocap (Centre Universitaire de Formation Continue en Education Physique) waar ik gestudeerd heb en waar ik nu bijscholingscursussen geef over zaken als 'constructie van personages'. Maar momenteel geef ik ook stages in Spanje en Frankrijk."

"Ik wou altijd al theater doen, maar toen ik de techniek van de mime ontdekte, voelde ik dat dat echt bij mij paste en ben ik ermee doorgedaan. Mijn eerste stuk met tekst heb ik nog maar pas twee jaar geleden gebracht, in Spanje dan nog wel. Ik werk namelijk nog voor twee gezelschappen. Eén daarvan doet straattheater, met tekst. In Spanje hebben ze mij gevraagd omdat ik vrij goed Spaans kan. Binnenkort ga ik dat stuk waarschijnlijk in het

Nederlands brengen in Antwerpen. Daarnaast werk ik met het gezelschap 'Exquis Mots'. We zijn met zes acteurs en werken rond fabels van Lafontaine, die we op de meest gevarieerde manieren brengen. We zijn net weer beginnen toeren in Frankrijk en België. Ik vrees wel dat dit stuk alleen toegankelijk is voor Franstaligen, omdat het volledig is opgebouwd rond woordspelingen. Tenslotte doe ik mee met 'Les Pucés Savantes', een zomers openluchtsppektakel waar we allemaal trucjes doen met 'echte' vlooiën in het 'kleinste circus van de wereld'."

Danvoye solo

"Na veertien jaar met 'Les Founambules' had ik zin om eens iets anders te doen. We

voelden allebei aan dat we met 'Les Founambules' op een eindpunt waren gekomen. We waren ook altijd enkel onder ons tweetjes. Ik denk niet dat er veel duo's zijn die het zolang volhouden. Nu gaat Joseph Collard met Daniel Donies verder. Mijn solo-project ligt in dezelfde lijn, met eigen accenten natuurlijk."

In Duitsland werden 'Les Founambules' een 'anarcho-duo' genoemd. Jean-Louis ziet zichzelf evenwel niet als een anarchist. "Men omschreef ons zo omdat we nooit iets op een normale manier deden. Ook nu heb ik nog dezelfde stijl. De telefoon opnemen bijvoorbeeld, dat doe je niet zoals je dat 'normaal' doet; dat moet veel theaterlijker! Je bekijkt de dingen anders en probeert dat ook op het publiek over te brengen. Zaken gaan een andere functie aannemen. Ik heb bijvoorbeeld in mijn show een ventilator en dat wordt dan een dier, een echt wezen met een ziel. En dat raakt de mensen. In die zin ben ik misschien wel een anarchist."

De titel 'To See or not to See' duidt aan dat je met mime doet wat je wilt. Je laat verschijnen en verdwijnen wat je wilt. Je toont dingen die niet bestaan en dingen die wel bestaan, en die laat je een eigen leven leiden. Belangrijk in deze show is dat ik twee personages speel. Ik doe de sketches en ben tegelijk de regie-assistent. Die speel ik met een masker op. Het is de oude regie-assistent die de show al duizend keer gezien heeft en wie het allemaal niet meer kan verbazen, maar die zich uiteindelijk toch laat vangen door de mimespeler. Ik ben heel snel, gek, de ander is heel traag, relax, 'cool'."

Het is de eerste keer dat Danvoye in De Kam optreedt. "Ik heb wel al drie keer opgetreden in Wezembeek-Oppem, onder andere voor de Rotary Club. 't Is leuk dat ik nu naar De Kam kom, want er is weinig of geen contact tussen de twee gemeenschappen. Mijn show is ideaal, want er komen (omzeggens) geen woorden in voor." Verstaanbaar voor iedereen dus.

Frodo Daems

Jean-Louis Danvoy', vrijdag 21 februari om 20u30, De Kam. Tickets: € 8 (vvk), € 9 (kassa)

Van Dale: Mime / mim() / (de (m.); -n of -s) [_1847_ Fr. <Lat. Mimus (acteur, kluchtspel) <Gr. Mimos] 1 gebarenspeeler, mime-speler, vgl. mimus (2) 2 uitbeelding van emoties e.d. door middel van gebaren, zonder gebruikmaking van het gesproken woord, syn. Gebarenspeel, pantomime, vgl. mimus (1).

Beverly Jo Scott in concert

Van straatkat tot gerenommeerd muzikant

Op 22 februari treedt BJ Scott op in De Kam, in exclusieve avant-première. Het wordt haar ultieme test voor de 'echte' première in de Ancienne Belgique. Ook een avant-première van haar nieuwe CD 'Devine Rebel'. Wij weten dat het (zeer) goed zal zijn, want ze heeft ondertussen al een prachtig palmares opgebouwd en brengt vele mensen met haar onverbetterlijk enthousiasme in de juiste, positieve 'mood'. Hoewel ze al enkele jaren in Wezembeek-Oppem woont, is dit haar eerste optreden in De Kam. Wij gingen op zoek naar de Belgische ziel van BJ Scott.

België = openheid en creativiteit

Hoe verzeilt een Amerikaanse uit Alabama in Wezembeek-Oppem? Door de liefde natuurlijk, en die woonde toevallig in Wezembeek. "Ik ben hier 'zeer lang' geleden, begin jaren '80, toegekomen. Ik had met mijn gitaar door heel de Verenigde Staten gezwoven en vond dat het tijd was voor verandering. Ik was niet blij met de politieke situatie in de VS en mijn leven draaide op dat moment vierkant. Toen een vriendin op het punt stond om naar België te vertrekken, ben ik meegegaan. Ik was al sinds mijn zeventiende 'on the road'. Het was dus een kleine stap om naar België te komen. Na een tijdje keerde mijn vriendin terug, maar ik had geen geld meer. Dus ben ik gebleven en stond hier terug op straat met mijn gitaar. Ik ben verliefd geworden op België en de Belgen hebben mij geadopteerd. Ik denk omdat ik geen typisch Amerikaanse ben. Wat zo leuk is aan België, is dat andere culturen hier haast als vanzelf worden aanvaard. Dat is echt het handelsmerk van België. Dit land is een verborgen kweekgrond voor creativiteit. Er komt enorm veel artistieke innovatie uit dit minuscule landje. Denk maar aan Brel, Arno of Technotronic. Ook de Belgische film staat hoog aangeschreven in de VS, met topfilms als 'Daens' of 'Maître de Musique'. Het is een klein, maar intelligent

land. Het is des te leuker omdat de Belgen het zelf niet schijnen te beseffen. Je kan er deel van uitmaken omdat er geen sterk nationalistisch gevoel is", vertelt een enthousiaste Scott. Haar doorbraak kwam er door een liedje op een gedicht van Leo Ferré. "Ik heb hem spijtig genoeg nooit ontmoet, maar wel een aantal keer aan de telefoon gehad, niet lang voor

zijn dood", gaat Beverly Jo verder. "Hij heeft mij bedankt voor wat ik ervan gemaakt heb. Door Ferré heb ik mijn stijl gecreëerd en heb ik een platencontract bij Sony vastgekregen. Sony wou niet dat ik in het Frans zong dus ben ik in het Engels voortgegaan. Ze dachten dat ik het publiek zou verwarren, alsof het publiek niet intelligenter is dan dat."

Eén van haar meest dierbare vrienden is levende blueslegende Roland Van Campen-

hout, waar ze een hele geschiedenis mee heeft. "Wanneer we honger hadden of geen werk, gingen we samen optreden in cafés. Een paar jaar geleden kwam ik terug van een verblijf van tien maanden in de VS. Roland kwam toen met het voorstel om op te treden in Singapore, waar hij een tweede leven heeft. Die tijd daar heeft mijn leven veranderd. Ik heb er mensen ontmoet die nu enorm goede vrienden zijn geworden, ik heb er dingen meegemaakt die nu een essentieel deel uitmaken van mijn leven. Het heeft me nog meer gebonden aan Roland. En ik heb er mijn beste liedje geschreven, 'Great White Ghost'. Roland is één van de kleurrijkste figuren die ik ken", besluit ze mijmerend.

Devine Rebel

De nieuwe CD zal 'Devine Rebel' heten, wat misschien ongelofelijk pretentius lijkt, maar BJ Scott vindt het vooral supergrappig. "In Frankrijk zijn ze mij 'la divine rebelle' begonnen noemen. Ik vond dat lollig klinken. Bovendien zijn rebellen in de VS mensen die geboren en getogen zijn in het zuiden. Ik kan wel heel rebels doen, maar ik neem mezelf niet al te au serieux. Dus het 'devine gedeelte' is sarcastisch bedoeld. Arno noemt zichzelf trouwens 'Idiot Savant', wat ik schitterend vind, want hij is noch een idioot noch een genie, dus wie kan dat serieus nemen? Maar ik vind mezelf geen echte rebel. Ik ben geen conformist, ik leef soms in onmin met de massa, maar dat kan geen kwaad, denk ik." "Niet iedereen gaat deze plaat appreciëren omdat ik er linguïstische barrières mee overschrijd. Het is ongewoon dat een Amerikaanse als ik de 'zing in het Engels'-barrière doorbreek. Er zit veel reflectie in op Alabama en Mexico - mijn kleindochter is half-Mexicaanse - en op Franse liedjes. Ik wil met deze CD een hommage brengen aan het Franse publiek en het bedanken. Er staan drie Franse liedjes op. De CD is ook zachter en gevarieerder. Het is een reis door de wereld en door mijn verleden. Ik heb het reizen nooit gelaten en de liedjes op deze CD heb ik overal ter wereld geschreven. Ik hoop heel erg dat de beide gemeenschappen de plaat zullen appreciëren."

Frodo Daems

Beverly Jo Scott, zaterdag 22 februari om 20u, De Kam.
Tickets: € 9 (vvk), € 11 (kassa)

The Extraordinaires, inderdaad buitengewoon

De Britse groep 'The Extraordinaires' sluiten de activiteiten, in het kader van 10 jaar De Kam, feestelijk af met een enig concert in België op zaterdag 1 maart 2003. Zij worden de redders of de laatste behoeders genoemd van de zogenaamde 'Doo-Wop muziekstijl'. Wat dit juist betekent, vroegen wij henzelf.

"De term Doo-Wop wordt gebruikt als verzamelnaam voor de stijl van zingen van de vele Amerikaanse vocalgroups uit de jaren vijftig. Vooral Detroit, Los Angeles, New York en Chicago hadden een naam hoog te houden als het op vocalgroups aankwam. Op alle straathoeken van deze steden waren ze te beluisteren. Groepen, met namen als The Flamingos, The Orioles, The Ravens, The Cavaliers, The Dominoes en The Moonglows. Al 'doo-woppend' versierden zij de meisjes en vochten ze een soort gangoorlog uit, met de stem als dodelijk wapen."

Door het succes van voornoemde groepen ontstond er in '54 en '55 een ware hausse aan Doo-Wop groepen. Het overgrote deel van de naar schatting 5.000 groepen in het genre brengt het slechts tot één of twee plaatjes, als de platenstudio al gehaald wordt.

"Vooral in New York was de concurrentie moordend", stellen The Extraordinaires.

"Daar ontstaan ook de fraaiste legendes over Doo-Wop groepjes die op straathoeken ijverig harmonienummers aan het instuderen zijn, liefst in de buurt van de platenstudio, in de hoop ontdekt te worden door een toevallig passerende platenproducent. Vandaar dat Doo-Wop ook wel eens wordt aangeduid als 'streetcorner music'. In New York schieten de Doo-Wop platenmaatschappijen dan ook als paddenstoelen uit de grond."

The Extraordinaires is weliswaar een hedendaagse groep van Britse origine, hun muziek zelf gaat rechtstreeks terug naar de jaren

vijftig. Zij brengen de authentieke, romantische en swingende muziekstijl, die eens zo populair was bij de Amerikaanse zwarte tienerjongens en -meisjes, opnieuw tot leven. "Wij brengen een mix van rhythm 'n blues, rock 'n roll en swing en enkele van de grote hits uit de gouden jaren van de Doo-Wop. Heel wat elementen van de hedendaagse zwarte muziek, zoals Hip Hop en Rap gaan terug naar de roots van deze eens zo populaire muziekstijl. Doo-Wop is niet alleen muziek om naar te luisteren, maar in de eerste plaats vooral muziek om op te dansen." Dansspasjes afgewisseld met wilde acrobatische nummers zijn trouwens het handelsmerk van The Extraordinaires. "Dat ze in Wezembeek-Oppem alvast maar beginnen te oefenen", roepen Gabriel, Roy en Mark in koor.

Marc Snoeck

The Extraordinaires, zaterdag 1 maart om 20u, De Kam. Tickets: € 9 (vvk), € 11 (kassa)

februari
tentoonstelling

Kam Kiest voor Kunst Moulin Rouge

Rik Smets

Pentekeningen

Rik Smets, een geboren en getogen Wezembekenaar, studeerde aan het Sint-Lucasinstituut alwaar hij zijn diploma 'Hoger Sierkunsten' behaalde. Hij

is een begaafd pentekenaar en poogt zoveel mogelijk zijn inspiratie te vinden in de steeds minder in aantal wordende 'stille hoekjes' van zijn omgeving. Al jaren lang heeft hij een vaste stek bij Theater Lamb als decorontwerper. Hij is eveneens medestichter van de Kunstkring van Wezembeek-Oppem.

In het cafetaria van GC De Kam.

Toegang: gratis

13-02
film

Moulin Rouge

Moulin Rouge is een flitsende musical, een love story over de onmogelijk liefde tussen Satine, de mooie courtisane en vedette van de Moulin Rouge en Christian, een arme bohémien die droomt van een carrière als toneelschrijver. De steenrijke aristocraat The Duke heeft echter ook op zijn beurt zijn oog laten vallen op Satine. De bloedmooie

danseres staat dan ook voor een heus dilemma: kiest ze voor de zekerheid en de status van de rijke gluipeerd of offert ze zich toch maar op aan de luimen van de ware liefde en kiest ze met andere woorden voor de charmante Christian? Inderdaad: je raadt het nooit!

Regie: Baz Luhrmann. Met: Nicole Kidman en Ewan McGregor.

donderdag 13 februari - 20u - GC De Kam
tickets: € 3 (kassa), filmpas € 10 voor 5 films

14-02
humor

Comedy Club

Seins d'Amour 2003

Naar aanleiding van Sint-Valentijn toert er elk jaar een resem dichters door het Vlaamse land onder de titel Saint-Amour. Seins d'Amour 2003 daarentegen is een stand-up comedy show over liefde, sex en andere natuurrampen. Met, als ze mogen van hun geliefde,...

Denis Nowé

Stand-up poetry met een zachte bolster en een ruwe pit. Het best bewaarde comedygeheim van Vlaanderen.

Arnout Van den Bossche

Een smeerlappeke op het podium, maar een heer in bed. Finalist Lunatic Stand-Up Comedy Award 2000.

Stef Vanpoucke

Kalende droogkomiek met een zekere "je ne sais quoi". Finalist Humo's Comedy Cup 1998 en 2000.

Lieven Scheire

Nadenkend lustobject met een zwak voor chocolade. Winnaar Lunatic Stand-Up Comedy Award 2002.

Gunter Lamoot

Harde, penetrerende humor met een wrange nasmaak. Bekend van Studio Kafka, Microkosmos, Collage en TV6.

Fritz Van den Heuvel

Doet het graag met zijn gitaar. Bekend van De Rechtvaardige Rechters op Radio 1.

vrijdag 14 februari - 20u - GC De Kam
tickets: € 6 (abo, <12 j), € 8 (vvk), € 9 (kassa)

Activiteitenkalender

Wanneer	Wie	Wat	Waar	Info
februari				
1 17u30	Chiro Berkenbloesem	Vosbergleute	Gemeentelijke Feestzaal	0495/45 84 70
7 20u	KWB	Kookcursus	GC De Kam	0496/86 64 34
9 12u	De Sportvrienden	Eetfestijn: Konijnenbil	GC De Kam	02/731 13 46
12 20u	KAV Oppem	Kookcursus 'Tapas'	GC De Kam	02/731 10 61
13 20u	KWB	Afgesproken!? Vrouwen geven hun mening	GC De Kam	0496/86 64 34
15 10u	Federatie Mindervaliden vzw	Brabantse koffietafel	GC De Kam	diek@pandora.be
16 13u	Jeugdraad W.-O.	Schaatsen (vertrek parking Delhaize)	Haasrode	0475/84 77 99
24 13u 20u	Gezinsbond	Bloemschikken	GC De Kam	02/731 92 00
25 20u	Gezinsbond	Bloemschikken	GC De Kam	02/731 92 00
26 20u	Gezinsbond	Bloemschikken	GC De Kam	02/731 92 00
27 20u	Gezinsbond	Bloemschikken	GC De Kam	02/731 92 00
28 20u	KAV St. Pieter	Dansen en bewegen	GC De Kam	02/731 48 79

maart

2 14u	Pels & Pluim	Pannenkoekenfestijn	GC De Kam	02/731 49 45
8 21u	Jeugdhuis Merlijn	Optreden The Old Bastards	JH Merlijn	0475/73 28 44

Reeksen:

- elke maandagavond (buiten de schoolvakanties) – Turnen – Fit & Gezond Dames – 02/731.83.30
- elke zaterdagvoormiddag van 10u tot 12u – Stripbibliotheek – Jeugdraad
- elke donderdagavond – repetitie – Zanggroep Non Troppo
- elke donderdagavond – Turnen – Fit & Gezond Heren – Duitse school – 02/767.01.01

De Kam

Gemeenschapscentrum van 'de Rand'

Comedy club | Seins d'Amour

vrijdag 14 februari – 20u – GC De Kam

Jean-Louis Danvoy | To See or not to See

vrijdag 21 februari – 20u30 – GC De Kam

Beverly Jo Scott | In Concert

zaterdag 22 februari – 20u – GC De Kam

Muziekorgaan Ukulogisch Museum | Aperitiefconcert

zondag 23 februari – 11u – GC De Kam

Crossover | Covers

vrijdag 28 februari – 20u – GC De Kam

The Extraordinaires | Doo-Wop

zaterdag 1 maart – 20u – GC De Kam

Belangrijk bericht-deadline

Berichten en activiteiten voor de volgende uitgekamd van maart worden verwacht ten laatste op **10 februari 2003**.

Ze kunnen afgegeven worden op het secretariaat van De Kam, op diskette of via e-mail: info@dekam.be

uitgekamd

is een uitgave van het Gemeenschapscentrum De Kam en vzw 'de Rand'.

uitgekamd komt tot stand met de steun van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant

Redactie

Ivo Claesen, Louis Declerck,
Ghislaine Duerinckx,
Jan Pollaris, Marc Snoeck,
Michel Spreutels,
Frank Vandendael,
Krist Vandervorst,
Jan Walraet.

Eindredactie

Geert Selleslach,
Kaasmarkt 75,
1780 Wommel,
02/456.97.98,
geert.selleslach@derand.be

Foto's

Archief De Kam,
Archief Het Anker,
Leen De Wandeleer,
Rik Smets,
Ben Vanachter.

Redactieadres

GC De Kam
Beekstraat 172
1970 Wezembeek-Oppem
02/731.43.31
info@dekam.be
www.dekam.be

Verantwoordelijke uitgever

Marc Snoeck, Beekstraat 172,
1970 Wezembeek-Oppem